

Сливенци, никой не е извършилъ тая подлостъ.

Когато турскитѣ власти обискираха мжжкото училище (при митрополията) и заптиета задигнаха учителя ни Мих. Г. Грековъ, за да го отпратятъ въ затвора, Добри Чинтуловъ прѣкара много тревожни минути, но за негово и наше щастие, нищо не му сториха. Ако и да бѣше руски поданикъ, Грековъ се разтревожи твърдѣ много и диряйки пачинъ какъ да се избави, той се обърна къмъ насъ съ думитѣ: „Дѣца, припкайте подиръ мене дори въ конака, искайте да ме освободятъ!“ Ний всички ученици безъ колебание трѣгнахме слѣдъ него и, когато го вкараха въ двора на конака¹⁾ почнахме да викаме кой-каквото можеше въ знакъ на протестъ. Турцитѣ ни посрѣщнаха първо съ очудване послѣ съ псувни, но като видяха, че не си разотиваме, почнаха да ни прѣскаатъ съ пожарната тудумба, която обикновено стоеше прѣдъ вратата на конака и ний измокрени се оттеглихме.

Въ юбилейния Сборникъ, който ще издаде Сливенскиятъ комитетъ по случай сто годишнината отъ рождението на Добри Чинтуловъ, ще бждатъ, вероятно, помѣстени доста подробни свѣдения изъ биографията на българския пръвъ поетъ-революционеръ, при все това счетохъ за умѣстно да изложа набърза ржка тия мои кратки спомени, които се ще послужатъ да се обрисова по пълно живота на единъ многозаслужилъ българинъ, какъвто е Добри Чинтуловъ който въ епохата на невѣжество и робство, е ималъ дързостта, както Паисий, да извика: българино, освободи се, дигни знамето и строши веригитѣ на робството!

1) На мѣстото на стария турски затворъ (Сливенска бастилия), сливенскиятъ гражданинъ Русчо Андоновъ е издигналъ едно масивно здание, подъ основитѣ на което е зарината завинати конашката тирания, противъ която Чинтуловъ дигна знамето на свободата.